

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/87/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712208715
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8712208715.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej, v právnej veci žalobcov: 1./ R. M.M., E.. F., O.. X.X.XXXX, V. O. G. XX, XXX XX O. G., 2./ U. M., O.. XX.X.XXXX, V. O. G. XX, XXX XX O. G., 3./ F. F.Č., E.. M., O.. XX.X.XXXX, Z. V. O. G. XXX, XXX XX O. G., všetci zastúpení Mgr. Maroš Ježík, advokát, so sídlom Okružná 871/65, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 37877291, proti žalovanému: Obec Nová Lesná, Jána Stilla 75, 059 86 Nová Lesná, IČO: 00 326 445, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Budziková & JUDr. Dachová, s.r.o., so sídlom nám. sv. Egídia 41/95, 058 01 Poprad, IČO: 47 257 113, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 7C/118/2012-144 zo dňa 19.4.2017 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 7C/118/2012-184 zo dňa 18.7.2018, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom.

Žalobcovia v 1. až 3. rade majú proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto:

„I. Súd u r č u j e, že nehnuteľnosť - pozemok parc. č. M. N. XX/X, druh pozemku: ostatná plocha o výmere 171 m² a pozemok parc. č. M. N. XXX/X, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere 23 m², kde oba tieto pozemky boli vytvorené Geometrickým plánom č. XXX/XXXX zo dňa 5. 12. 2013, ktorý vyhotovil C.. X. M., autorizačne overil C.. X. M. dňa 5. 12. 2013 a úradne overil L.. G. dňa 9. 12. 2013 pod č. T.-XXXX/XX na D. Ú. P., katastrálnom odbore z pozemku parc. č. M. N. XX/X, druh pozemku: ostatná plocha o výmere 1 622 m² a M. N. XXX, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere 4 815 m², oba zapísané na LV č. X pre k. ú. O. G. v evidencii Okresného úradu Poprad, katastrálneho odboru vo vlastníctve Obce Nová Lesná v podiele 1/1 k celku, p a t r í do dedičstva po poručiťelovi U. M., O..

XX. XX. XXXX, K.. X. X. XXXX v celosti.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“

2. Dopĺňacím rozsudkom prvoinstančný súd rozhodol takto:

„II. Žalobcovia 1/, 2/, 3/ majú vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorých rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.“

3. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že Okresný súd Poprad uznesením č. k. 7C/118/2012-40 zo dňa 18.3.2014 pripustil zmenu návrhu tak, že navrhovaný petit má znieť - Súd

určuje, že nehnuteľnosť pozemok parc. č. M. XX/X, druh pozemku: ostatná plocha o výmere 171 m² a pozemok parc. č. M. XXX/X, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere 23 m², kde oba tieto pozemky boli vytvorené geometrickým plánom č. XXX/XXXX zo dňa 5.12.2013, ktorý vyhotovil C.. X. M.N., autorizačne overil C.. X. M. dňa 5.12.2013 a úradne overil L.. G. dňa 9.12.2013 pod č. T-XXXX/XX na Okresnom úrade Poprad, katastrálnom odbore z pozemku parc. č. M. XX/X, druh pozemku: ostatná plocha o výmere 1 622 m² a M. XXX, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere 4 815 m², obe zapísané na LV č. X pre k. ú. O. G. v evidencii Okresného úradu Poprad, katastrálneho odboru vo vlastníctve Obce Nová Lesná v podiele 1/1 k celku, patrí do dedičstva po poručiteľovi U. M., O.. XX.XX.XXXX, K.. X.X.XXXX v celosti.

4. Žalobcovia žalobu zdôvodnili tým, že sú právnymi nástupcami po nebohom U. M.M., O.. X.XX.XXXX, K.. X.XX.XXXX, ktorý nadobudol vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti na základe prídelovej listiny zo dňa 25. júna 1954. Tvrdili, že sporné parcely, ktoré nadobudol žalovaný na základe osvedčenia o vydržaní nemohol nadobudnúť vydržaním z titulu administratívneho prídelu realizovaného v roku 1983, pretože nebol dobromyseľný a muselo mu byť známe, že tieto nehnuteľnosti nadobudol do vlastníctva ich právny predchodca U. M. na základe prídelovej listiny z 25. júna 1954. Na pojednávaniach zotrvali na podanej žalobe, pričom právne nástupníctvo žalobkyňa 1/ odvodzovala od svojho manžela U. M., ktorý nadobudol vlastníctvo k spornej parcele po svojom otcovi U. M.. Žalobca 2/ uviedol, že pôvodný vlastník U. M., ktorý nadobudol vlastníctvo na základe prídelovej listiny bol jeho deda a U. M. bol jeho otec. Žalobkyňa 3/ uviedla, že je vnučkou pôvodného vlastníka U. M. a dcérou U. M.. Žalobcovia zhodne uviedli, že boli presvedčení a vedeli o tom, že parcela im patrí a že túto užívali ich právni predchodcovia.

5. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť z počiatku s tým tvrdením, že predmetom sporu je pôvodná parcela č. XX o výmere 208 m² nachádzajúca sa v k. ú. O. G., pričom sporná parcela v roku 1983 nebola zapísaná v pozemkovej knihe, ani na úrade geodézie nebol vedený vlastník, a preto sa jej žalovaný ujal ako veci nepatriacej nikomu. Uviedla, že je síce pravdou, že žalobcovia, resp. ich právni predchodcovia preukazujú vlastníctvo z prídelovej listiny zo dňa 25.6.1954. Z obsahu tejto listiny však vyplýva, že síce malo dôjsť k prídelu parcely č. XX, avšak rozsahu majetku v prídelovej listine uvedenom zodpovedá prídelová cena 4 915 Kčs. V priebehu konania bolo následne preukázané, a to potvrdením ONV v Poprade odbor finančný zo dňa 10.9.1962 to, že právni predchodcovia žalobcov zaplatili protihodnotu prídelu v sume len 4 565,50 Kčs. Následne na základe žiadosti právnych predchodcov žalobcov bol Okresnému súdu v Poprade doručený dňa 29.9.1962 návrh a žiadosť U. M. a jeho manželky o zápis nehnuteľnosti, pričom predmetom zápisu boli parcely uvedené v prídelovej listine, avšak sporná parcela č. XX sa v tomto návrhu nenachádza. Následne došlo k zápisu vlastníckeho práva do PKV č. XXX k. ú. O. G., avšak predmetom zápisu nebola parcela č. XX o výmere 208 m² a rovnako tak parcela č. XXX a XXX. Dotknutá parcela č. XX, ktorá bola pôvodne zapísaná v PKV XXX bola pôvodne vlastnícky zapísaná v prospech L. P. v 1/2, pričom ide o L.Á. P. ženatého s C. M. a následne ešte vlastníctvo svedčalo v 1 v prospech L. P. ženatého B. K. a následne ešte vlastníctvo svedčalo v prospech P. P., pričom je tam odkaz, že je to syn L. P. v 1. V predmetnej pozemnoknižnej vložke (PKV) je následne zapísané a je tam odkaz na prídelovú listinu z 22.10.1957. Z obsahu pozemnoknižnej vložky XXX k. ú. O. G. potom následne vyplýva, že zmeny na základe prídelovej listiny zo dňa 22.10.1957, a to vrátane zmeny k parcele č. XX boli zapísané do PKV XXX. Žalovaná ďalej tvrdí, že dôvodom, prečo nebolo zapísané vlastníctvo k spornej parcele v prospech právnych predchodcov žalobcov je tá skutočnosť, že zaplatili len časť prídelovej ceny, o čom žalobcovia vedeli. Pokiaľ sa týka skutočnosti, že predmetná parcela je zapísaná vlastnícky na Obec Nová Lesná, a to titulom vydržania vlastníckeho práva žalovaná je toho názoru, že riešenie otázky vydržania nie je v konkrétnom prípade dôležité, pretože sporný pozemok vlastnícky nepatrí žalobcom, a teda nie sú aktívne legitimovaní na podanie takejto žaloby.

6. Súd prvej inštancie po vyhodnotení dôkazov predloženými stranami v konaní, a to predovšetkým listinných dôkazov zistil nasledujúci skutkový stav.

7. Spornú parcelu pôvodne pod č. XX o výmere 208 m² na základe prídelovej listiny ONV v Poprade zo dňa 25.6.1954 nadobudol právny predchodca žalobcov U. M., nar. 1.12.1927 za prídelovú cenu 4 915 Kčs. Z uznesenia Okresného súdu Poprad č. d. XXX/XX vyplýva, že U. M. a manželka R. E.. L. požiadali okresný súd, aby na základe prídelovej listiny vydannej ONV v Poprade dňa 25. júna 1954 ako aj potvrdenia odboru finančného ONV v Poprade č. XXXX-XXXXXX-XXX/XXXX z 10.9.1962 o zaplatení prídelovej ceny vydal uznesenie, ktorým by povolil v pozemkovej knihe zápisy podľa prídelovej listiny zo dňa 25. júna 1954 a potvrdení o zaplatení prídelovej ceny z 10.9.1962. Z pozemnoknižnej vložky č.

XXX však vyplýva, že na základe tejto prídelovej listiny bolo zapísané vlastnícke právo k prideleným nehnuteľnostiam U. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, nie však k parcele U. XX a U. XXX a XXX. V pozemnoknižnej vložke je uvedená prídelová cena 4 565,50 Kčs, ktorá mala byť zaplatená 10.9.1962, a teda nie vo výške 4 915 Kčs ako je uvedené v prídelovej listine.

8. Z osvedčenia o dedičstve č. Y., Y. O. XXX/XX zo dňa 15.12.1996 vydané L.. R. P., notárkou, ako poverenou súdnou komisárkou je zrejmé, že U. M., O.. X.XX.XXXX, K.. X.XX.XXXX spornú parcelu záhradu zapísanú v pozemkovej knihe vo vložke č. XXX ako U. XX v katastri nehnuteľností vedená ako parc. č. XX - záhrada o výmere 208 m² na meno poručiťľa podľa prídelovej listiny vydanej ONV v Poprade zo dňa 25.6.1954 nadobudol U. M., O.. XX.XX.XXXX, V. O. G., O. G. XX, syn poručiťľa.

9. Z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 6D/23/2010, Y. O. XX/XXXX zo dňa 28.5.2010 je zrejmé, že U. M., O.. XX.XX.XXXX, K.. Y. X.X.XXXX a dedičmi po ňom sú žalobcovia 1/, 2/, 3/, pričom z tohto osvedčenia o dedičstve je zrejmé, že predmetom dedičstva nie je sporná nehnuteľnosť.

10. Dôvodom, prečo predmetom dedičstva v roku 2010 po nebohom U. M. nie je sporná nehnuteľnosť je tá skutočnosť, že spornú nehnuteľnosť nadobudol do svojho vlastníctva žalovaný na základe osvedčenia o vydržaní podľa zákona č. 323/1992 Zb. dňa 30.5.1994 vyhotoveného formou notárskej zápisnice Notárskym úradom L.. C. Č. X. P.. Z tejto zápisnice vyplýva, že vtedajší starosta obce L. U. vyhlásil, že Obec Nová Lesná je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti v k. ú. O. G.Á., parcela KN č. XX - záhrada o výmere 208 m². Vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti sa odvodzuje z titulu administratívneho prídelu realizovaného v roku 1983. Uvedená nehnuteľnosť slúžila ako obecný park po dobu dlhšiu ako 10 rokov. Z titulu prídelu, dobromyseľnosti, dlhodobosti a nerušenosti užívania odvodzuje obec svoje vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti v celosti. Na základe tohto osvedčenia o vydržaní bol vykonaný vklad do katastra nehnuteľností a z listu vlastníctva č. X k. ú. O. G. Správy katastra Poprad je zrejmé, že sporná parcela je vo vlastníctve žalovaného, čím je daná jeho pasívna legitímácia v spore.

11. V súčasnosti je táto parcela uvedená na LV č. X k. ú. O. G. ako súčasť parciel XX/X a XX/X.

12. Z vypracovaného geometrického plánu č. XXX/XXXX zo dňa 5.12.2013, ktorý vyhotovil C.. X. M., autorizačne overil dňa 5.12.2013 C.. X. M. a overil L.. G. dňa 9.12.2013 pod č. T.-XXXX-XX na Okresnom úrade Poprad katastrálnom odbore bola zadefinovaná pôvodná parcela č. XX na súčasný stav. Z tohto plánu vyplýva, že pôvodná parcela č. XX o výmere 208 m², ktorá je dnes súčasťou pozemku M. XX/X pozostáva z novovytvorených parciel, a to M. XX/X druh pozemku: ostatná plocha o výmere 171 m², M. XXX/X druh pozemku: zastavané plochy a o výmere 23 m² a M. XXXX/X druh pozemku: vodná plocha o výmere 14 m². Vzhľadom na túto skutočnosť predmetom konania nie je pozemok M. XXXX/X, pretože je vodným tokom a je vo vlastníctve Slovenskej republiky.

13. Z listinných dôkazov tiež vyplýva, že na základe prídelovej listiny zo dňa 22.10.1957 bola parcela č. XX v pomere 2/4 pridelená do vlastníctva L.O. P., V. O. G., Č.. XX.

14. Z uznesenia ľudového súdu č. d. XXX/XX zo dňa 11.11.1957 vyplýva, že súd prvej inštancie povoľuje v pozemkovej knihe katastrálneho územia O. G. vo vložke č. XXX na parcele okrem iných aj č. XX na podiel pod B1 v prospech L. P. zápisy podľa prídelovej listiny odboru poľnohospodárstva a lesného hospodárstva zo dňa 22.10.1957 aj záhradu parc. č. XX o výmere 208 m² a súčasne sa zapisuje do pozemnoknižnej vložky č. XXX.

15. Takéto nové pridelenie parcely U. XX vyplýva z vložky č. XXX, kde na základe prídelovej listiny z 22.10.1957 bola táto parcela pridelená rodine P.. Z taktó zisteného skutkového stavu je teda nesporné, že sporná parcela č. XX bola na základe prídelovej listiny z 25. júna 1954 pridelená právny predchodcom žalobcov a na základe prídelovej listiny zo dňa 22.10.1957 rodine P.Č..

16. Podstatou súdneho sporu je podľa súdu prvej inštancie potom preukázanie tej rozhodujúcej skutočnosti, či na základe prídelovej listiny v prospech žalobcov zo dňa 25.6.1954 títo nadobudli vlastníctvo k spornej parcele a čo bolo dôvodom prečo vlastníctvo k tej istej parcele neskôr na základe prídelovej listiny zo dňa 22.10.1957 nadobudla rodina P.. Tvrdenie žalovanej v tomto smere spočíva v tom, že nedošlo k zaplateniu prídelovej ceny čo malo za dôsledok odňatie prídelu v časti nezaplatenej prídelovej ceny a z toho dôvodu následne potom bolo rozhodnuté, že sporná parcela sa prideľuje rodine

P.. Podľa tvrdenia žalovanej táto skutočnosť je nepochybná aj z toho, že v roku 1962 v návrhu na zápis vlastníckeho práva je uvedená ako pridelová cena len suma 4 565,50 Kčs a nie 4 915 Kčs.

17. Hodnotiac vyššie citované dôkazy súd prvej inštancie potom dospel k nasledujúcemu právnomu názoru. V období rokov 1954 a 1957, kedy boli vydané pridelové listiny platil tzv. stredný občiansky zákonník č. 141/1950, ktorým došlo k prelomeniu intabulačného princípu, v dôsledku čoho k zmene vlastníckeho práva dochádzalo už samotnou listinou, t.j. nebolo potrebné túto listinu, na základe ktorej došlo k zmene vlastníckeho práva aj zapísať do príslušnej evidencie katastra nehnuteľností, ale zápis mal len evidenčný charakter.

18. Je potom podľa súdu prvej inštancie nesporné, že právni predchodcovia žalobcov nadobudli vlastníctvo k spornej parcele na základe pridelu z 25. júna 1954, čo je zrejmé aj z výmeru z 28. marca 1950.

19. Teda vlastníckmi sa podľa súdu prvej právni predchodcovia žalobcov skutočne stali. Je potom potrebné skúmať z akého dôvodu a prečo bola sporná parcela č. XX aj predmetom pridelovej listiny zo dňa 22.10.1957 v prospech rodiny P.. Podľa tvrdenia žalovanej to bola tá skutočnosť, že zaplatili len časť pridelovej ceny, a to vo výške 4 565,50 Kčs namiesto 4 915 Kčs z čoho sa dá potom dedukovať, že nezaplatenie pridelovej ceny v plnej výške malo za dôsledok odňatie časti pridelu, kedy sa opätovne vlastníkom stal štát a následne mohol rozhodnúť o pridelení toho istého subjektu inému subjektu. Súd prvej inštancie dospieva k záveru, že nebolo preukázané, že v roku 1957 táto skutočnosť nastala. Z vykonaného dokazovania a z listinných dôkazov je totiž zrejmé, že žalobcovia zaplatili pridelovú cenu o 349,50 Kčs menšiu ako bola pridelová cena v pridelovej listine zo dňa 25.6.1954, a to až v roku 1962, konkrétne dňa 10.9., čo je zrejmé z potvrdenia z odboru finančného ONV v Poprade č. XXXX-XXXXXX-XXX/XXXX.

20. Pri logickom hodnotení tejto skutočnosti by bolo možné odňať pridelcovi časť pridelu, a to konkrétne parcelu U. XX až v roku 1962, pretože až vtedy bolo zrejmé, že nezaplatil časť pridelovej ceny. Je tiež zrejmé, že v roku 1957 nebola zaplatená pridelová cena vôbec, a pokiaľ by malo dôjsť k odňatiu, prípadne zrušeniu pridelu podľa § 25 Nariadenia č. XXX/XXXX Zb. SNR v roku 1957, tak by v dôsledku nezaplatenia pridelu bol odňatý, prípadne zrušený celý pridel a nielen jeho časť. V roku 1957 totiž nemohlo byť známe, že v roku 1962 právny predchodca žalobcov zaplatí namiesto pridelovej ceny 4 915 Kčs len cenu 4 656,50 Kčs a že potom je potrebné pre čiastočné nezaplatenie pridelovej ceny previesť parcelu č. XX na štát a prideliť ju rodine P.. Vzhľadom na vyššie citované prvej inštancie dospel k záveru, že vlastníckmi spornej parcely sa stali právni predchodcovia žalobcov na základe pridelu z roku 1954, a teda nemohli sa stať jej vlastníckmi rodina P. v roku 1957, a preto rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

21. Pokiaľ sa týka tvrdenia žalovaného, čo je zrejmé z notárskej zápisnice o osvedčení o vydržaní, že túto spornú nehnuteľnosť nadobudol z titulu administratívneho pridelu v roku 1983 a ďalej tvrdil, že bol dobromyseľný, že šlo o dlhodobé a nerušené užívanie tejto spornej nehnuteľnosti súd prvej inštancie tento názor neakceptoval.

22. Aplikujúc ust. § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie dospel k záveru, že je neakceptovateľné tvrdenie žalovaného, že v roku 1983 vstúpil do držby a ujal sa ovládania veci z dôvodu, že bol presvedčený, že vec nepatrí odporcom (zrejmé mal súd prvej inštancie na mysli žalobcom, resp. právnym predchodcom žalobcov - poznámka odvolacieho súdu) a z toho dôvodu aspoň podľa tvrdenia osvedčenia o vydržaní administratívne si spornú parcelu pridelil.

23. Je podľa súdu prvej inštancie bez pochybností zrejmé, že vlastníckom spornej nehnuteľnosti v tom čase bol právny predchodca žalobcov na základe pridelovej listiny vydannej ONV v Poprade zo dňa 25.6.1954. Je tiež zrejmé z vykonaného ďalšieho dokazovania, že aj keby žalovaný neuznával vlastníckie právo právnych predchodcov žalobcov, muselo by mu byť zrejmé, že potom vlastníckie právo tak ako to v konečnom dôsledku aj tvrdí, patrilo rodine P.. Pokiaľ súd prvej inštancie berie v úvahu, že žalovaný je obecný úrad, teda subjekt, ktorý by mal vedieť pri vynaložení starostlivosti o pozemky v katastri obce, že vec mu vlastnícky nepatrí, že nie je možné, aby vec nepatrila nikomu a mal a mohol vedieť, že vec patrí fyzickým osobám. Súd prvej inštancie preto konštatuje, že nemohlo dôjsť k vydržaniu vlastníckeho práva tak ako je uvedené v notárskej zápisnici o osvedčení vydržania.

24. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

25. Proti tomuto rozsudku ako celku podal žalovaný včas odvolanie.

26. V podanom odvolaní žalovaný poukázal na to, že súdom uznaný titul je administratívnym rozhodnutím, pričom súd následne neprihliadol na ďalšie podstatné skutočnosti, v dôsledku ktorých došlo k tomu, že vlastníctvo právnych predchodcov žalobcov nebolo zapísané v celom rozsahu tak ako je označené v prídelovej listine. Už samotní právni predchodcovia žalobcov podľa žalovaného svojim konaním, a to tým, že podali návrh na pozemnoknižný prevod zo dňa 24.9.1962, kedy sami navrhujú zápis vlastníctva ku nehnuteľnému majetku s výhradou parc. č. XX, XXX a XXX sa nepovažovali za vlastníkov predmetnej parcely a akceptovali tú skutočnosť, že im vlastníctvo neprináleží. S poukazom na to, že došlo k vydaniu prídelovej listiny zo dňa 22.10.1957, ktorá bola vystavená na meno P. je podľa žalovaného zjavné, že došlo k ďalšej dispozícii s parcelou č. XX, ktorá bola vlastnícky zapísaná aj v PKVL č. XXX, kat. úz. O. G.. Takisto z potvrdenia ONV v Poprade zo dňa 10.9.1962 podľa žalovaného vyplýva, že zámerne zaplatil len časť prídelovej ceny. Je teda podľa žalovaného nepochybné, že právni predchodcovia na základe určitých skutočností sa nedomáhali vlastníctva ku predmetnej parcele.

27. Problémom tohto sporu je, že podľa žalovaného absentuje časť dokladov, ktoré by vedeli zdôvodniť a logicky vysvetliť opakované dispozície s parc. č. XX. Je zjavné, že došlo ku vydaniu dvoch prídelových listín dvom odlišným osobám. V tomto smere sa nepodarilo získať listiny, a to napríklad rozhodnutie o odňatí prídelu (parc. č. XX), ktoré by právne odôvodnilo a posúdilo oprávnenosť znovu pridelenia predmetnej parcely.

28. Prídelová listina je administratívny akt a v tomto smere je podľa žalovaného potrebné skúmať či tento správny akt nadobudol právoplatnosť a či je vykonateľný. Skutočnosťou je, že správanie osôb, ktorým pôvodne predmetná parcela bola pridelená zodpovedá tomu, že sa vlastníctva nedomáhali a akceptovali tento stav. Tým, že sami právni predchodcovia žalobcov žiadali o zápis prídelovej listiny v zúženom rozsahu priznaného vlastníctva, je podľa žalovaného zjavné, že vykonateľnosť tohto aktu nenastala vo vzťahu k parc. č. XX. Vychádzajúc z právnej logiky na platné zrušenie skôr vydananej prídelovej listiny bolo potrebné rozhodnutie o jej zrušení. Je síce pravdou, že existencia rozhodnutia o zrušení (čiastočnom) prídelovej listiny sa v súdnom spise nenachádza z dôvodu, že sa nepodarilo preukázať jej existenciu ale podľa názoru žalovaného skutočnosť, že nedošlo ku zápisu vlastníctva ku prac. č. XX súvisí s rozsahom uhradenej prídelovej ceny.

29. Podľa žalovaného právni predchodcovia žalobcov s vedomím, že im pozemok nepatrí ho ani neužívali ani nedisponovali s ním. Z dôvodu, že pozemok bol opustený a bolo potrebné sa o ňom starať začala tento pozemok minimálne od roku 1983 užívať obec, a to tým, že tento kosila. Pozemok svojou povahou bol určený na verejné využitie, a teda minimálne od roku 1983 slúžil ako obecný park. Z tohto dôvodu starosta obce požiadal o osvedčenie vlastníctva v prospech žalovaného. Skutočnosť, že sa v notárskej zápisnici spomína administratívny prídel, na základe ktorého notár odvodil zjavne dobromyseľnosť užívania pozemku nie je možné pripísať na zodpovednosť obce či starostu alebo na ľarchu a ako dôkaz neprofesionality notára, ktorý neposkytol klientovi odborne pomoc.

30. Obec nedisponovala prídelovými listinami a vychádzala zo stavu, že parc. č. XX nebola zapísaná na žiadnom liste vlastníctva. Vlastníctvo bolo zjavne zapísané v PKVL č. XXX, k. ú. O. G., ale túto súdy obvykle podľa žalovaného riešia tak, že možno vychádzať len zo skutočnosti, že stav, ktorý vznikol v dôsledku uchopenia držby nebol v súlade s údajmi uvedenými v pozemkovej knihe, prípadne inej verejnej knihe, o ktorých sa držiteľ nepresvedčil. Je potrebné vziať do úvahy všetky okolnosti, za ktorých bola držba uchopená.

31. S poukazom na vyššie uvedené boli podľa odvolateľa dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP, keď tento naďalej trval na tom, že obec vstúpila do držby pozemku, ktorý bol opustený, a teda riadnou dobromyseľnou a dlhodobou držbou splnila všetky zákonné podmienky pre získanie vlastníctva vydržaním.

32. S poukazom na uvedené preto žalovaný žiadal, aby odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietol s tým, že si uplatnil náhradu trov konania.

33. Žalobcovia vo svojom vyjadrení považovali rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a preto navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Podľa názoru žalobcov sa súd prvej inštancie správne vysporiadal so všetkými skutočnosťami uvádzanými v konaní, správne vyhodnotil zistený skutkový stav a správne rozhodol aj po doplnení dokazovania po predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu. Podľa názoru žalobcov v konaní nedošlo ku žiadnej vade, ktorá by mala za následok porušenie práv na spravodlivý proces.

34. Na základe vyššie uvedených skutočností žiadali žalobcovia, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

35. Žalovaný dupliku k replike žalobcov k jeho odvolaniu nepodal.

36. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „CSP“), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“). Odvolací súd pristúpil k rozhodnutiu v tejto veci po 1.7.2016, kedy aj napadnutý rozsudok bol vyhlásený po tomto dátume a rovnako boli sporové strany poučené o možnosti podať odvolania podľa už vtedy platného a účinného CSP. Preto odvolací súd postupoval na základe prechodného ust. § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti už podľa CSP).

37. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie žalovaného bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) s prihliadnutím ex offio na prípadne vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP) súc pritom viazaným skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, pretože vyhovujúci rozsudok napadnutého rozsudku je vecne správny, čím boli splnené zákonné podmienky pre jeho potvrdenie.

38. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného je posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak vyhovel žalobe o určenie, že pozemky M. XX/X a XXX/X, ktoré boli vytvorené geometrickým plánom č. XXX/XXXX zo dňa 5.12.2013 z pozemku M. XX/X a M. XXX, obe pre k. ú. O. G., patria do dedičstva po poručníkovi U. M., K. X.X.XXXX, v celosti.

39. Podstata odvolacích námietok žalovaného spočívala v tom, že právni predchodcovia žalobcov sa svojim konaním, a to najmä tým, že nezaplatili v plnej výške cenu za prídely, resp. že nenavrhli zapísať svoje vlastnícke právo k prideleným nehnuteľnostiam, resp. že sa právni predchodcovia nedomáhali vlastníctva k predmetnej parcele, vzdali svojho vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti.

40. V preskúmvanej veci tak ako to uviedol odvolací súd vyššie podľa žalovaného právni predchodcovia žalobcov ako prídelci prejavili vôľu vzdať sa vlastníctva k prideleným nehnuteľnostiam, čo žalovaný opieral len o nepriame dôkazy spočívajúce v neúplnej úhrade ceny za prídely, resp. pasivite právnych predchodcov žalobcu pokiaľ sa týka zápisu ich vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam. V preskúmvanej veci však odvolací súd dodáva, že žalovaný svoj záver o tom, že prídelci prejavili vôľu vzdať sa vlastníctva predmetným nehnuteľnostiam neoprel o žiadne listinné dôkazy s odvolávkou na absenciu časti dokladov, teda nepredložil žiadne verejné ani súkromné listiny, ktoré by bolo možné podľa ich obsahu vykladať tak, že tieto preukazujú prejav vôle prídelcov vzdať sa časti prídely. Odvolací súd dodáva, že prejav vôle urobený právnymi predchodcami žalobcov v tom, že títo zaplatili len časť ceny za prídely nemožno považovať bez ďalšieho za vzdanie sa čo i len časti tohto prídely a už vôbec nie práve dotknutej parc. č. XX, ktorej určenia, že patrí do dedičstva sa žalobcovia domáhali. Podľa odvolacieho súdu táto skutočnosť spočívajúca v tom, že prídelcovia zaplatili len časť prídelyvej ceny nemôže sama o sebe viesť k záveru, že sa vzdali časti prídely a už vôbec nie k záveru, že sa vzdali práve

tej časti prídela, ku ktorému sa žalobcovia domáhajú určenia, že patria do dedičstva po ich právnom predchodcovi. Žalovaný nepredložil, a to ani po tom, ako odvolací súd zrušil v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie, doklady preukazujúce, že došlo k odňatiu časti prídela a ich následnému prideleniu rodine P., keď ani archívne dokumenty vyžiadané súdom prvej inštancie nepreukázali dôvod, pre ktorý boli sporné nehnuteľnosti duplicitne pridelené rodine P.. Naopak, z archívnych materiálov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pracovisko R. P., ktoré sa podarilo zabezpečiť po zrušení v poradí prvého rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že uznesenie, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva, okrem iného aj pôvodnej parc. č. XX v prospech L. P. bolo doručované aj miestnemu Národnému výboru v Novej Lesnej, t.j. právnomu predchodcovi žalovaného obci Nová Lesná, ktorý tak ako to vyplýva z prípisu zo dňa 11.12.1957 podal proti tomuto uzneseniu zo dňa 21.11.1957 odvolanie, avšak toto nepochybne nebolo úspešné, nakoľko tento vklad vlastníckeho práva bol právoplatne povolený. Teda od tejto doby žalovaný nepochybne musel mať vedomosť o vlastníctve iných osôb k dotknutým nehnuteľnostiam a od tejto doby nemohol byť dobromyseľným držiteľom a toto svoje vlastnícke právo tak vydržať.

41. Je nepochybné, že prídellová listina, na základe ktorej bola právny predchodcom žalobcov U. a R. M. dňa 25.6.1954 okrem iného pridelená aj sporná parcela, má charakter verejnej listiny, čoho dôsledkom je aj nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v ňom uvedených (okrem iného parc. č. XX) s tým, že správnosť tohto výmeru nie je možné v súčasnosti preskúmať a takýto správny akt treba považovať za právny akt bezchybný, z ktorého musí súd v zmysle § 193 CSP (pred tým § 135 ods. 2 O.s.p.) vychádzať. Ani v prípade, ak by rozhodnutie vydané na to oprávneným orgánom vykazovalo vady nemožno takéto rozhodnutie označiť za nulitný (neexistujúci) akt. Pokiaľ bolo rozhodnutie vydané v rámci právomoci príslušného orgánu jeho zákonnosť je možné preskúmať len procesným postupom v rámci správneho súdnictva; nepodlieha však preskúmaniu všeobecným súdom. K rovnakému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozsudku sp. zn. 4Cdo/123/2003, ktorý bol zverejnený v časopise zo súdnej praxe pod č. XX/XXXX, v ktorom vyslovil názor, že výmery a prídellové listiny ako overené listiny boli aj sú v súčasnosti dokladmi o vlastníctve prídelcov k prideleným nehnuteľnostiam a sú vkladuschopnými listinami, preto mimo rámec správneho súdnictva všeobecný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť správneho aktu, že ho môže preskúmať len so zreteľom na to, či ide o akt nulitný (ničotný), ako i že nulitným aktom je správny akt vydaný tzv. absolútne vecne nepríslušným správny orgánom.

42. Preto ak neexistuje dôkaz preukazujúci odňatie časti pôvodného prídela právny predchodcom žalobcov, keď takýmto dôkazom, tak ako to uviedol odvolací súd vyššie, musí byť príslušné rozhodnutie oprávneného orgánu a za takýto dôkaz nemôže samo o sebe postačovať len neuhradenie ceny za prídela v plnej výške, resp. nezavkladovanie si tohto prídela ako svojho vlastníckeho práva právnymi predchodcami žalobcov, o ktorom tak ako to rovnako uviedol odvolací súd vyššie, mal ešte pod pôvodným názvom Obecny národný výbor Nová Lesná vedomosť žalovaný, možno bez akýchkoľvek pochyb uzavrieť zhodne so súdom prvej inštancie, že vlastníkom spornej nehnuteľnosti boli právny predchodcovia žalobcov na základe prídellovej listiny zo dňa 25.6.1954, pričom nedošlo (doteraz neexistuje žiaden správny akt) k odňatiu tejto časti vlastníctva vo forme prídela právny predchodcom žalobcov v prospech rodiny P.X.. Preto správne rozhodol súd prvej inštancie, keď určil, že táto nehnuteľnosť patrí do dedičstva po právnom predchodcovi žalobcov, a to U. M., ktorý tak ako to vyplýva z osvedčenia o dedičstve Y., Y. O. XXX/XX zo dňa 5.12.1996, právoplatným dňa 21.12.1996, ju nadobudol v celosti do svojho vlastníctva.

43. Podľa § 71 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko čo vyšlo počas konania najavo.

44. Hodnotenie dôkazov v zmysle ust. § 71 ods. 1 CSP je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pri rozhodnutí. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten, ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a preukázanej sily jednotlivých dôkazov.

45. Súd prvej inštancie si túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak ako to už bolo

uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorne presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazu) by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, v ich vzájomnej komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidla formálnej logiky. Kontrola výsledkov hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ust. § 220 ods. 2 CSP, kde okrem iného súd mal povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce, najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanom prípade súd prvej inštalácie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj presvedčivo odôvodnil. Okolnosti namietané žalovaným v odvolací nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštalácie.

46. Žalovaný sa mylne domnieva, že z dôvodu, že pozemok bol opustený a bolo sa oň potrebné postarať, začal ho žalovaný užívať a prostredníctvom svojho starostu požiadal o osvedčenie vlastníctva vo svoj prospech, keď aj zo samotnej notárskej zápisnice, ktorá mala osvedčiť údajne vydržanie sporného vlastníctva žalovaným sa spomína „administratívny prídel“ vyplýva, že tento tak musel mať už aj s odvolávkou na archívne dokumenty vedomosť o zápise vlastníckeho práva v prospech iných osôb k dotknutým nehnuteľnostiam na základe prídelovej listiny a ako taký nemohol byť dobromyseľný, že mu vec, ktorú drží patrí. Tvrdenie žalovaného ako držiteľa, že mu vec patrí musí byť predložené konkrétnymi okolnosťami, z ktorých sa dá usúdiť, že držiteľ v tom presvedčení vstúpil do držby a toto presvedčenie si uchoval počas celej vydržacej doby, kde žalovaný s poukazom na vyššie uvedené nemohol byť takýmto dobromyseľným držiteľom žalovaných nehnuteľností.

47. S poukazom na vyššie uvedené závery preto odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštalácie ako vecne správny potvrdil vrátane výroku o náhrade trov konania, keď žalobcovia ako plne úspešní účastníci majú proti žalovanému právo na jeho náhradu, ktorá im prináleží taktiež ako plne úspešným účastníkom odvolacieho konania s tým, že o ich výške v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštalácie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal v pomere hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalácii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).